

Mire, usted me hablaba de que para qué estoy preparando el terreno. Pues, estoy preparando el terreno, estamos preparando terreno, el nuevo Consell de la Generalitat Valenciana, para que, por fin, la Comunitat Valenciana, para que por fin los valencianos, los alicantinos y los castellanenses tengan un gobierno que se preocupe por ellos, señora Navalón, (*aplaudiments*) no como ustedes, que los han dejado de lado ocho años.

Me hablaba usted de cuestiones relevantes. ¿No le parece a usted relevante el estar al lado de quienes viven en nuestra costa, que es la mayor parte de ciudadanos y ciudadanas de la Comunitat Valenciana? ¿En serio le parece a usted que esto no es relevante? A mí me sorprende, cuanto menos. (*Aplaudiments*)

Mire, me preguntaba, me decía sobre los intereses que puede proteger o no, porque usted ya habla de lo que no vamos a proteger... Esto ya es la legislación a la inversa, o sea, ya no lo que vas a proteger o lo que vas a catalogar en la ley, lo que no vas a hacer o lo que intentarás no hacer, que es, según usted, no proteger nuestra naturaleza. Pues, no se preocupe, no se preocupe nadie del Partido Socialista ni de Compromís porque esta *consellera* protegerá siempre nuestro patrimonio natural y lo hará compatible con el desarrollo económico y social.

Y, mire, ya que usted me preguntaba y parece –parece– que les preocupe la protección de nuestra costa. Yo le pregunto, si tanto le preocupa, ¿por qué no reclaman al gobierno central que acometa las obras de regeneración de la costa frente a la regresión? ¿Por qué no lo hacen? ¿O por qué no se oponen a los arbitrarios deslindes –sí, arbitrarios– que están angustiendo a tantos ciudadanos que viven en nuestra costa, en torno a tres mil, por ejemplo en Denia? ¿O por qué no defienden nuestros poblados y nuestros núcleos costeros tradicionales, (*aplaudiments*) que están amenazados de derribo –sí, amenazados de derribo– como Torre la Sal, en Castellón, y están amenazados de derribo por parte del Gobierno de España? ¿Saben por qué no hacen nada de esto? Porque ustedes,...

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Vaya terminando, *consellera*.

La senyora consellera de Medi Ambient, Aigua, Infraestructures i Territori:

...ciertamente, no están al lado ni de nuestra tierra, ni de nuestra costa, ni de nuestros ciudadanos.

Muchísimas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Muchas gracias.

Pasamos a la pregunta número 99, formulada por la diputada María José Calabuig Vanyó, del Grupo Parlamentario Compromís, a la *consellera* de Medio Ambiente, Agua,

Infraestructuras y Territorio sobre el transporte público, registro de entrada número 3.392.

Tiene la palabra la ilustre diputada María José Calabuig.

Cuando quiera.

La senyora Calabuig Vanyó:

Bon dia.

Gràcies, presidenta.

El govern del Botànic va implantar dos mesures fonamentals en matèria de transport públic durant l'última legislatura: la primera, la reducció del preu de l'abonament per als usuaris habituals i, la segona, la gratuïtat del transport públic per a joves. Va ser una aposta clara i decidida per a abaratar el cost de la vida de les persones en un context inflacionista i per a fomentar el transport públic, amb els beneficis que això suposa, tant per la reducció d'emissions de CO₂ com per la disminució del trànsit en les nostres ciutats, fent-les més habitables i segures.

La reducció dels preus dels abonaments i la seua gratuïtat per a joves ha generat consens social, ha augmentat el nombre d'usuaris i ha ajudat la butxaca de les famílies a arribar a final de mes. En definitiva, ha fet més fàcil la vida de les valencianes i els valencians, que és la raó per la qual hauríem d'estar ací les diputades i els diputats. Ha generat tant de consens social que ni tan sols vostés, un Consell pensat per a garantir els privilegis de les elits, *de esos mejores*, que *dicen ustedes*, s'ha atrevit a revertir-la fins ara. Una mesura amb cent per cent d'ADN Botànic, que han hagut de prorrogar, de moment, amb la boca xicoteta i sense ganes. De fet, li posen més il·lusió a abaixar els impostos als rics..., que, per cert, senyora diputada Teresa Ramírez, això de definir *ricos*, doncs, per a definir *ricos* haurà de mirar entre les seues files i vore, perquè no soc jo la que arriba a declarar béns i drets per un import de cinc milions d'euros; mire en les seues files, perquè li abaixen els impostos a eixa gent (*aplaudiments*) i deixen perdre ingressos preciosos per a poder finançar, per exemple, el transport públic per a la majoria.

L'han prorrogat, l'han prorrogat fins ara, repetisc, fins ara, i s'acosta a la data límit de la gratuïtat per a joves, que expira al 31 de desembre, i també la reducció dels abonaments, que s'acabe el 31 de gener, i en el pressupost no apareix cap referència a estes mesures a favor del benefici de la majoria social. O siga, amb una mà rebaixen els impostos als rics i, amb l'altra, amenacen el dia a dia de la gent normal.

Per tant, la pregunta plantejada és molt senzilla. Les mesures de gratuïtat per a joves i la reducció dels preus en transport públic tenen data de caducitat? La resposta també és molt senzilla: sí o no. ¿Rectificaran i prorrogaran esta mesura beneficiosa per a la majoria i, especialment, per als joves o bé faran el que millor saben fer, que és retallar en drets i castigar les classes populars valencianes? (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Muchas gracias.

Tiene la palabra la honorable *consellera* Salomé Pradas.

Cuando quiera.

La senyora consellera de Medi Ambient, Aigua, Infraestructures i Territori:

Sí, senyora presidenta.

Senyories.

Senyora Calabuig, va ser així. Una de les primeres mesures que va prendre este nou Consell va ser aprovar dos decrets llei per a la reducció del 50% en el preu dels títols multiviatge i sobre gratuïtat per a persones menors de trenta-un anys en el transport públic.

Però vull deixar-li clar, senyora Calabuig, que nosaltres no continuem les mesures ni la política del Botànic, per a res. Miren, no, senyories. El que continuava i continuen són les desastroses conseqüències de la nefasta gestió econòmica del Botànic i del Govern d'Espanya, això sí que continua encara. I eixa mala situació que vostés van generar és la que ens va portar a prendre la decisió de prorrogar estes mesures. Per això ho vam fer. I, malauradament, no sembla que esta situació vaja a millorar amb el nou Govern d'Espanya o, millor dit, el govern dels que volen trencar Espanya, perquè a mi m'agrada dir les coses pel seu nom. (*Aplaudiments*) I en tot cas... Sí, sí, creant desigualtats a la Comunitat Valenciana i ara en parlem.

En tot cas, desconexim quines són les intencions reals del govern de Sánchez –si vosté les sap, me les conta ara, quan acabem– respecte a la gratuïtat del transport, que va anunciar amb molt poc detall en el debat d'investidura.

Com sap, les mesures de gratuïtat que aprofitem a la Comunitat Valenciana estan vinculades a la normativa de l'estat i a convenis amb este. I, ara mateix, no sabem en quins termes es desenrotllaran. Pel que, en primer lloc, caldrà veure si el Govern d'Espanya continua contribuint a la disminució d'estos preus i com, en quines condicions, en quina quantia i per a quines persones.

Des del Consell esperem que en els pròxims dies s'aclarisquen totes estes circumstàncies per a poder, al seu torn, avançar en la regulació pròpia autonòmica.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Muchas gracias.

Tiene la palabra la ilustre diputada Maria José Calabuig.

La senyora Calabuig Vanyó:

A mi La veritat és que no m'ha quedat clar si la consellera està a favor d'estes mesures o no n'està a favor.

La veritat és que li mentiria si li diguera que em sorprén esta resposta. O siga, és tan previsible que anava a dir que si Espanya, que si el *gobierno central*, que si Pedro Sánchez... Què serà el pròxim que dirà la consellera?, que Espanya ens roba? No ho sé. (*Aplaudiments*) O siga, al final, és: *bueno, depende de lo que haga Pedro Sánchez, pues, yo moveré ficha o no, depende.*

Per desgràcia, jo no em podia esperar una altra resposta del govern de Mazón, el govern que va en contra dels interessos de la majoria, un govern que només es preocupa de cuidar dels seus amiguets rics, mentre fa més difícil la vida de la gent. Vostés són molt de protegir les elits i de castigar la majoria. I jo el que veig amb açò és que, primera, el Consell de Mazón atakarà directament les butxaques de les persones usuàries del transport públic i, segona, el Consell de Mazón vol prioritzar el cotxe privat i dificultar l'accés al transport públic i això no és només que pur classisme i individualisme.

Vostés saben el que suposa per a una persona jove i precària poder-se estalviar el cost del transport públic per anar a treballar, a fer les pràctiques, a classe? Ho sap la senyora consellera? Sincerament, jo ho dubte. Jo sí que me'n recorde del cost que em costava a mi. I ara el que volen fer és castigar les persones joves, castigar milers i milers de persones que utilitzen el transport públic cada dia, persones que van a treballar, a estudiar, a vore la família, els amics... Persones que no tenen la sort de formar part de les elits per les quals treballa Carlos Mazón.

Sou un govern nociu per a les valencianes i els valencians, però sapiguen que teniu enfront a totes les persones que creiem en un País Valencià més just, més verd, més cohesionat territorialment, i on la vida de les persones ha de ser fàcil, i on la Generalitat ajude i no castigue els que més ho necessiten. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Muchas gracias.

Tiene la palabra la honorable *consellera*.

La senyora consellera de Medi Ambient, Aigua, Infraestructures i Territori:

Doncs he comprovat que allò de la bola de cristall està de moda, ací hui en l'hemicicle. La veritat és que estic molt sorpresa que ja tots anuncien el que anirà a fer o no la consellera, sense saber què tenim en projecte i, sobretot..., vull incidir que no tenim clar què és el que vol fer el Govern d'Espanya. I clar que estem esperant què vol fer el Govern d'Espanya, perquè ja li he dit abans que tant la normativa com els convenis depenen del Govern d'Espanya.

I vosté deia: «Està a favor o no està a favor...?» Sempre estarem a favor de la millor vida per als joves, el millor

desenvolupament i, per descomptat, del millor futur de la Comunitat Valenciana.

I vosté ha dit una frase molt mítica i jo li'n dic una altra: Sánchez ens roba, ens roba l'aigua, ens roba el finançament, (*aplaudiments*) ens roba les inversions, ens roba les infraestructures. Sí, Sánchez i els seus socis independentistes ens roben.

I, mire, sap què ocorre? Que vostés no estan en condicions de donar-nos lliçons de res, perquè l'únic resultat de la seua política, ja ho sabem tots, és que la gent és cada vegada més pobra...

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Señorías...

La senyora consellera de Medi Ambient, Aigua, Infraestructures i Territori:

...i el deute cada vegada més gran. I les infraestructures existents en deterioració, les que necessitem noves, oblidades en els calaixos o no venen pels pressupostos generals del Govern d'Espanya.

I nosaltres no volem eixe model; volem que la gent tinga cada vegada més capacitat econòmica i volem per als nostres joves, per descomptat, millor ocupació i més oportunitats, perquè en definitiva això és tindre més llibertat, que és el que no els agrada a vostés.

Com també volem infraestructures de qualitat. I perquè una de les millors inversions, sempre ho dic, social i d'igualtat, és apostar per una bona xarxa de transports, especialment en els municipis de l'interior. I què han fet vostés en eixe sentit, senyora Calabuig? Ja li ho dic jo: zero, no han fet absolutament res. (*Aplaudiments*) Això sí que és cent per cent Botànic, no fer res pel nostre territori, sobretot per als que pitjor ho han passat.

I li recorde que l'herència de huit anys del Botànic..., d'això no se'n recorden, no sé si vosté estava ací o no durant estos anys, però jo li ho recorde. L'herència de huit anys del Botànic és el 95% de les concessions d'autobusos caducades, senyora Calabuig. Per això, li torne a dir que lliçons, en matèria, sobretot, de transport públic, cap i ninguna de vostés, senyora Calabuig. (*Aplaudiments*)

Mire, nosaltres en poc temps, que portem –quatre mesos, eh?, que quatre mesos passen volant, ja li ho dic jo– hem sigut capaços d'adjudicar 13 concessions, tres més que s'adjudicaran, més dos que ja s'han posat en marxa. Això sí que és treballar de veritat per la gent que ho necessita, (*aplaudiments*) dels quals vostés se'n van oblidar –ara ja abasta a tots, sí.

Com es van oblidar, i amb açò termine, de reclamar al govern central, per exemple, la millora de rodalia, jo els recorde que ens deuen més de mil milions d'euros; el retard en el corredor mediterrani, les obres que sempre es retarden; la millora en els accessos a l'AP-7, o l'infrafinançament per

infraestructures que pateix la Comunitat Valenciana. *Vaja* obliterats que tenien vostés, els senyors del Botànic.

Però, mire, sap quina és la diferència, senyora Calabuig...

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Vaya terminando.

La senyora consellera de Medi Ambient, Aigua, Infraestructures i Territori:

...entre vostés i nosaltres? Que nosaltres treballem per la Comunitat Valenciana quan estem en el govern, i a vostés només se'ls ocorren idees i es preocupen quan arriben a l'oposició. Doncs ja estan bé ahí.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta de Les Corts Valencianes:

Muchas gracias.

Pasamos a la pregunta número 100, formulada por la diputada Ana María Bellver, del Grupo Parlamentario Vox Cortes Valencianas, al Consell, sobre las consecuencias del recorte de agua trasvasada del Tajo-Segura para la agricultura, registro de entrada número 3.480.

La pregunta será sustanciada por la *consellera* de Medio Ambiente, Agua, Infraestructuras y Territorio.

Cuando quiera.

La senyora Bellver Alcántara:

Gracias, señora presidente.

Señorías, la relación de los seres humanos con el agua, la cultura del agua, que hasta finales del siglo XIX podríamos calificar de armoniosa, deviene en otra cultura destructiva, basada en un desarrollo meramente economicista, en el sentido de que su prioridad descansa en el interés económico y político. El agua es un recurso de todos los españoles y se debe asegurar que llega a todos los rincones de la nación, mediante la interconexión de todas las cuencas. Para ello, es preciso aplicar un nuevo plan hidrológico nacional bajo los principios de solidaridad y bien común.

Señora *consellera*, esta legislatura debe ser la legislatura del agua. La soberanía hídrica es innegociable. El agua no es un arma política para utilizar entre los distintos reinos de taifas, sino que es de todos los españoles, sin que unos tengan potestad de control sobre ella. Fruto de esta concepción, en el pacto de gobierno que firmó Vox y el PP como consecuencia de los resultados de las elecciones, se acordó defender, en todas las instancias, la política de trasvases, como el del